

9. Z Onesimom, najlubšim a swěrnym bratrom, kotryž je wot was.* Wšitko, štož so tu stawa, wozjewitaj wam.

10. Postrowja was Aristarchus, mój sobujaty, a Markus, Barnabasowy wuj, wo kotrymž sće přikaznje dóstali; přinǎdže-li k wam, přijmǎće jeho;*

11. A Jězus, kiž rěka Justus,* kotřiž su z wobřezanja; ći su sami moji pomocnicy w kralestwje Božim, kotřiž běchu mi k pokojenju.

12. Postrowja was Epafras,* kotryž je wot was, služownik Khrystusa Jězusa, přeco za was starosćiwý we modlitwach, zo byšće stali dokonjeni a napjelnjeni we wšej woli Božej.

13. Přetož swědčenje jemu dawam, zo

ma wjele prócy za was a za tych, kotřiž su w Laodiceji a kotřiž w Hierapolu.*

14. Postrowja was Lukaš, najlubši lékař, a Demas.* 2. Tim. 4, 11.

15. Postrowće bratrow, kotřiž su w Laodiceji, a Nymfasa a cyrkej, kotraž je w jeho domje.*

16. A hdyž budže tutón list pola was přečítany, postarajće so, zo by tež w cyrkwi Laodicejskich so čital; a tón, kotryž je za Laodicejskich, wy čitajće.*

17. A rjekće Archippej:* Hladaj službu, kotruž sy dóstal w Knjezu, zo by ju dopjelnil.

18. Postrowjenje z mojej, Pawołowej ruku.* Spominajće na moje puta. Milosć z wami. Amen.

PRĚNI LIST S. JAPOŠTOŁA PAWOŁA NA THESSALONISKICH.

STAW I.

Thessaloniskich khwali, Bohu džak prajiwši, zo přijatu wěru wobkhowachu, zo buchu jeho, haj samo Knjezowi sěchowarjo, za druhich wěrnych pak přikład, zjawnje pokazujcy, kajki plód je jeho přědowanje pola nich měło.

Pawoł a Silvanus a Timotheus* cyrkwi

Thessaloniskich w Bohu Wóteu a w Knjezu Jězusu Khrystusu.**

2. Milosć wam a pokoj. Džakujemy so Bohu přeco za was wšitkich, spominajcy na was w swojich modlitwach bjez přestaća,

9. Onesimus bě w Kolossae rodženy, bě njewólnik, tola pak wot japoštoła lubowany a tudy bratr mjenowany. — 10. Aristarchus bě z Thessaloniki, tež přewodzeř Pawoła (Jap. sk. 20, 4), Mark t. j. Jan Mark (hlad. Zawod XVI), evangelista. — 11. Jězus Justus njemjenuje so druhdže. Tući, ze Židow, běchu towařowje jateho Pawoła w Romje a jako běchu jeho prjedy při rozšěrjenju swjateje wučby podpěrali, tak jeho nětko jateho pokojeja. — 12. Epafras, z Kolossae rodženy, najskerje založeř tamnišeje křescanskeje wosady, stara so a prosy tež nětko njepřestawajcy za nju. — 13. Tež w susodstwje, wosebje w městomaj Laodiceji a Hierapolis bě Epafras z napinanjom přědował. — 14. Lukaš, hl. Zawod XVII. Wo Demasu so jeno spomina, zo je Pawołej w rozšěrjenju ewangelia pomhał. — 15. Nymphas, nahladny křescan w Laodiceji, poskićeše w swojim domje křescanam město za Bože služby. — 16. Pawoł je, kaž tónle rjadk spomina, tež do Laodiceje list pisał, kotryž pak je so zhubił. — 17. Archippus bě najskerje zastupnik Epafrasa a tak přestojnik wosady; měješe duchowne zastojstwo, ale hač bě diakon abo wyšši duchowny, njeje znaty. — 18. Jakož druge listy podpisa Pawoł tež tónle ze samsnej ruku a přistaji postrowjenje, jadriwe napominanje, zo bychu po jeho přikładze kruće stali we wěrje, byrnyje za nju čerpjeć měli, a kónči z přěcom, zo by jim milosć Boža, jako najlěpše kubło, data byla.

I. 1. Silvanus abo Silas a Timotheus přewodžeštaj Pawoła na puću přez Macedoniju (hl. Jap. sk. 15, 22) a podpěraštaj jeho w Thessalonicy, běštaj tohodla tamnej wosadze derje znataj. ** t. r. cyrkwi, kotraž je založena we wěrje do Boha Wótea a do Jězusa Khrystusa, a z tym so rozeznawa wot pohanstwa a židowstwa.